

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA MARKI**

z dnia 2023 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
skargi Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m. st. Warszawie sp. z o.o. wraz
z odpowiedzią na skargę.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688) oraz art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę złożoną przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie sp. z o.o. na uchwałę Rady Miasta Marki z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr LXXII/738/2023 w sprawie uchylenia uchwały Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r. nr XXIV/109/92 wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, stanowiącą Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Miasta do:

- 1) udzielenia odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 oraz do przekazania jej wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- 2) reprezentowania Rady Miasta Marki w sprawie skargi, o której mowa w § 1, w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie, a także do udzielania dalszych pełnomocnictw, w tym pełnomocnictwa do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz reprezentowania Rady Miasta Marki w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Marki

z dnia.....2023 r.

Marki, dnia 28 grudnia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Warszawie

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

Skarżący: Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania
w m.st. Warszawie sp. z o.o.

ul. Obozowa 43

01-161 Warszawa

Strona przeciwna/Organ: Miasto Marki

Rada Miasta Marki

al. Marszałka Józefa Piłsudskiego 95

05-270 Marki

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Marki

NIP Urzędu 125 00 18 556,

REGON Urzędu 000526009

NIP Gminy 125 162 23 08

REGON Gminy 013269670

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Miasta Marki, w związku z uchwałą nr/2023 Rady Miasta Marki z dnia 28 grudnia 2023 r., w załączeniu przekazuję skargę złożoną przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie sp. z o.o. na uchwałę Rady Miasta Marki z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr LXXII/738/2023 w sprawie uchylenia uchwały nr XXIV/109/92 Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r., wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na nią zawartą poniżej wnosząc o:

- odrzucenie skargi z uwagi na brak legitymacji procesowej po stronie Skarżącego (MPO)
- w przypadku uznania iż Skarżący (MPO) był uprawniony do wniesienia skargi – oddalenie skargi
- zasądzenie od Skarżącego (MPO) kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami

Uzasadnienie

Na wstępie organ podnosi brak legitymacji procesowej po stronie Skarżącego. Zgodnie z art. 50 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, legitymowanym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma interes prawny. W niniejszej sprawie, Skarżący nie wykazał swojego interesu prawnego. W złożonej skardze przedstawiono jedynie opis zdarzeń jakie w ocenie jej autora miały miejsce, jednocześnie

jednak nie wskazano w jaki sposób przedmiotowa uchwała naruszać miała prawo, a także nie wskazano interesu prawnego Skarżącego. Wskazując za Naczelnym Sądem Administracyjnym (postanowienie NSA z 26.03.2013 r., I GSK 290/13, LEX nr 1299282_ „O interesie prawnym w rozumieniu <https://sip.lex.pl/>

art. 50 § 1

p.p.s.a. można mówić wówczas, gdy ma on oparcie w przepisach prawa. Chodzi tu zarówno o przepisy prawa materialnego, jak i procesowego. Istnienie związku pomiędzy chronionym przez przepisy prawa interesem prawnym a aktem administracyjnym przesądza o uprawnieniu do złożenia skargi.” W niniejszej sprawie taka sytuacji nie ma miejsca. Brak jest przepisów, w oparciu o które interes prawny strony skarżącej może być wykazany. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 17.12.2020 r. (sygn.: I OSK 1553/20, LEX nr 3115313) „Pojęcie „interesu prawnego”, o którym mowa w art. 50 § 1 p.p.s.a., ma charakter obiektywny i jego źródła każdorazowo należy upatrywać w przepisach prawa materialnego, ale niekiedy również procesowego czy też nawet ustrojowego. W związku z tym istoty interesu prawnego należy upatrywać w jego związku z konkretną normą prawną. Istnieje on wtedy, kiedy można wskazać przepis prawa, z którego jest możliwość wywiedzenia dla danego podmiotu określonych praw lub obowiązków.” Skarżący powołał się w skardze na interes właścicieli działek prywatnych lecz sam właścicielem takich działek nie jest, a także jednocześnie wskazał, że uchylene przez Radę Miasta Marki Uchwały z 1992 r. stanowi naruszenie interesów Skarżącego poprzez zniesienie rzekomego zobowiązania Miasta Marki w zakresie wykupu/zamiany gruntów. Mając na uwadze wywód poczyniony poniżej należy stwierdzić, że teza o naruszeniu interesów Skarżącego jest całkowicie nieuprawniona i nieuzasadniona.

W przypadku, gdy w ocenie Sądu, po stronie wnoszącego skargę istnieje legitymacja procesowa, organ podnosi co następuje:

Przedmiotowa uchwała nie pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami a jej podjęcie znajdowało się w kompetencji organu stanowiącego gminy. Skoro ustawodawca wyposażył rady gmin w uprawnienie do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych gmin, dotyczących zasad nabywania nieruchomości, to nie sposób uznać, iż nie posiadają one możliwości ich uchylania. Takie rozumowanie byłoby sprzeczne z zasadą racjonalnego ustawodawcy. Organ pragnąc odnieść się do poruszonej w skardze rekultywacji pragnie zauważyć, iż ów wywód powinien być bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, gdyż nie dotyczy on zgodności z prawem podjętej przez organ stanowiący uchwały. Nie mniej jednak pragnąc odnieść się do poczynionego wyводу organ wskazuje, iż Skarżący podnosi kwestię zobowiązania Miasta Marki do wykupu lub zamiany gruntów cyt. „niezbędnych do kompleksowego przeprowadzenia rekultywacji składowiska odpadów w Markach”. Należy tu stwierdzić, że wykupienie czy zamiana gruntów przez Miasto Marki absolutnie nie stanowią i nigdy nie stanowiły jakiegokolwiek czynnika – a tym bardziej „niezbędnego” czynnika – potrzebnego do kompleksowego przeprowadzenia rekultywacji składowiska odpadów w Markach. Jest tak dlatego, że:

- a) Rekultywacja i zagospodarowanie zwałki przy Okólnej nigdy nie były i nie są obowiązkami ani zadaniami gminy ponieważ gmina nie jest inwestorem zadania/przedsięwzięcia pt. „realizacja rekultywacji i zagospodarowania wysypiska odpadów na terenie położonym w Markach przy ul. Okólnej (...)”. Inwestorem odpowiedzialnym za realizację rekultywacji i zagospodarowania wysypiska odpadów w Markach jest Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m.st. Warszawie sp. z o.o.

- b) W Decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji nr 192/92 (pismo znak A/7332/15/92) z dnia 07.05.1992 r. wskazano, że cyt.: *„W terminie do dnia 07.05.1993 r. inwestor powinien wystąpić o pozwolenie na budowę. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji traci ważność jeżeli nie uzyskał prawa do gruntu, utracił prawo do gruntu lub w terminie określonym w decyzji nie wystąpił o pozwolenie na budowę.”*. Zatem jasno wskazano, że to inwestor, czyli MPO, musi uzyskać prawa do gruntu w celu realizacji zadania/przedsięwzięcia pt. *„Rekultywacja i zagospodarowanie odpadów stałych w Markach”*.
- c) MPO rozpoczęło prace rekultywacyjne w 1993 roku i kontynuowało je do 1999 roku. Zatem MPO bez żadnych przeszkód rozpoczęło i prowadziło najpoważniejsze prace rekultywacyjne przez co najmniej 6 lat pomimo tego, że już wtedy musiał przecież istnieć ten sam czynnik, na który MPO powołuje się w skardze, a który rzekomo uniemożliwia jemu prowadzenie prac – tj. brak wykupu/zamiany gruntów przez Miasto Marki. Ponadto MPO przerwało swoje prace nagle w 1999 roku tłumacząc, to rzekomym brakiem wykupu/zamiany gruntów przez miasto, lecz nigdy nie wyjaśniło na jakich zatem zasadach MPO mogło prowadzić i prowadziło prace rekultywacyjne przez wcześniejszy okres skoro w sprawie gruntów nie zaszły żadne niepożądane zmiany. Fakt, iż MPO rozpoczęło i prowadziło najpoważniejsze prace rekultywacyjne (o największym zakresie technicznym) i prowadziło je przez kolejne lata ukazuje fałszywość argumentu o tym iż rzekomy brak wykupu/zamiany gruntów przez miasto wpływa w jakikolwiek sposób na możliwość realizacji prac rekultywacyjnych.
- d) Skarżący w uzasadnieniu swojej skargi wskazał, że cyt.: *„Należy również wskazać, iż prace rekultywacyjne w sensie technicznym zostały już wykonane (...)”* w związku z czym stoi to w sprzeczności z argumentacją Skarżącego wskazującą na to iż brak wykupu lub zamiany gruntów stanowią czynnik „niezbędny” do kompleksowego przeprowadzenia rekultywacji składowiska odpadów w Markach.

Skarżący wniósł w swojej skardze o cyt.: *„Przeprowadzenie dowodu z załączonej do niniejszej skargi kopii notatki ze spotkania w dniu 27 maja 1992 r.”*. Otóż należy stwierdzić, że przytaczana notatka w swojej treści, nawet w najmniejszym stopniu nie dowodzi, aby Miasto Marki przyjęło jakiegokolwiek zobowiązanie dotyczące wykupu lub zamiany gruntów. W notatce tej zapisano, że obecny na spotkaniu Wiceprezydent Warszawy jedynie zawniósł o to, aby Burmistrz Miasta Marki takie zobowiązanie przyjął, cyt.:

„W wyniku przeprowadzonej dyskusji przyjęto uzgodnienia: 1. Wiceprezydent R. Maliszewski:

(...)

e/Wnioskuje – aby Burmistrz Marek przyjął na siebie wykup lub zamianę działek prywatnych zajętych pod wysypisko na inne działki leżące na terenie miasta Marki.”

Zatem w notatce tej zapisano, że o wykup/zamianę gruntów przez Miasto Marki jedynie zawniósł wiceprezydent Warszawy – co jest wyraźnie podkreślone w samej notatce przy użyciu słowa „Wnioskuje”. Ponadto brak jest jakiegokolwiek informacji jak władze Miasta Marki się do tego wniosku odniosły, pomimo tego, że pod notatką podpisali się obecni na spotkaniu przedstawiciele Miasta Marki tj. Burmistrz Miasta Marki – W. Szurmak oraz Inspektor ds. Ochrony Środowiska – W. Oplótny. Oczywiście jest, że gdyby Burmistrz odniósł się pozytywnie do wniosku Wiceprezydenta Warszawy dot. wzięcia na siebie obowiązku wielomilionowego wykupu/zamiany gruntów to miałyby to swoje odzwierciedlenie w treści notatki z tego spotkania. Brak takiego zapisu świadczy o tym, że Burmistrz Miasta Marki nie przyjął żadnego zobowiązania związanego z wykupem/zamianą gruntów. Co więcej notatka służbowa z jakiegoś roboczego spotkania osób ze strony miasta st. Warszawy, przedstawicieli Skarżącego (MPO) oraz

przedstawicieli Miasta Marki, sama w sobie nie może stanowić dowodu wielomilionowego zobowiązania wykupu/zamiany nieruchomości. Tym bardziej takiego dowodu nie może stanowić tylko słabej jakości kopia takiej notatki. Ponadto nawet gdyby hipotetycznie Burmistrz Miasta Marki podczas takiego spotkania zgodził się przyjąć takie zobowiązanie (tj. wykup/zamiana gruntów) to wymagałoby to późniejszego (po spotkaniu) potwierdzenia przyjęcia na siebie takiego zobowiązania w formie pisemnej, w randze oficjalnego porozumienia/umowy, które regulowałyby szczegółowo tą kwestię.

Skarżący tj. MPO w punkcie a) swojej skargi wskazał, że cyt.: „*podjęcie zaskarżonej uchwały, pozostającej w sprzeczności z **zobowiązaniem** podjętym przez Gminę Miasto Marki w 1992 r., w zakresie dokonania wykupu lub zamiany gruntów (...)*”.

Otóż ciężar dowodu spoczywa na stronie wnoszącej skargę – zatem MPO winno udowodnić, że istnieje **zobowiązanie** Miasta Marki względem MPO i/lub Warszawy, które precyzyjnie reguluje m.in.:

- jakie działki (numery, obręby, powierzchnie) miały podlegać wykupowi/zamianie,
- dlaczego Miasto Marki miało wykupywać/zamieniać działki,
- dlaczego Miasto Marki miało przejąć ten obowiązek (wykupu/zamiany gruntów) od Warszawy/MPO – gdyż z mocy prawa jest to obowiązek Skarżącego (MPO),
- co Miasto Marki miało otrzymać od Skarżącego (MPO) w zamian za przejęcie od niego obowiązku wykupu/zamiany gruntów,
- na których działkach znajduje się składowisko, a na których działkach teren poza nim (ale teren również podlegający rekultywacji),
- co dalej Miasto Marki miałoby uczynić z wykupionymi/zamienionymi działkami,
- jaki miał być harmonogram (kolejność i terminarz) wykupu/zamiany działek przez Marki tak, aby potencjalnie nie blokować MPO możliwości realizacji rekultywacji,
- sposób i forma przekazania wykupionych/zamienionych przez Miasto Marki działek na rzecz MPO w celu prowadzenia przez nie prac rekultywacyjnych – tak aby MPO posiadało prawo do gruntu zgodnie z Decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji nr 192/92 (pismo znak A/7332/15/92) z dnia 07.05.1992 r.

Skarżący (MPO) nie wykazał aby jakiegokolwiek wyżej opisane **zobowiązanie** istniało, zatem nie ma podstaw aby powoływać się w skardze na **zobowiązanie, które nie istnieje.**

Ponadto należy odnotować, że Decyzja 192/92 (pismo znak A/7332/15/92), która stanowiła o tym, że inwestor rekultywacji tj. Skarżący (MPO) zobowiązany jest do uzyskania prawa do gruntów – Decyzja ta wydana była dnia 07.05.1992 r. – natomiast spotkanie, z którego kopię notatki Skarżący załączył do skargi – miało miejsce dnia 27.05.1992 r. – czyli spotkanie to odbyło się już w czasie obowiązywania zapisów Decyzji 192/92 – zatem **notatka ze spotkania, która nie jest poparta żadnymi późniejszymi zobowiązaniami stron, nie może być traktowana jako jakiegokolwiek czynnik, który mógłby zmienić lub anulować postanowienia oficjalniej decyzji administracyjnej** – tj. Decyzji 192/92, która wciąż jest przecież obowiązująca – co również świadczy o braku jakichkolwiek innych podmiotów zobowiązanych do dysponowania gruntami poza Skarżącym (MPO).

Ani przed, ani po podjęciu Uchwały Nr XXIV/109/92 (stanowiącej o wykupie/zamianie gruntów przez Miasto Marki) nie zostało zawarte pomiędzy Miastem Marki a MPO żadne Porozumienie/Umowa, które nadawałoby tej Uchwale jakąkolwiek rangę wykonawczą i determinującą jakiegokolwiek konsekwencje – można ją więc traktować wyłącznie jako wewnętrzną Uchwałę intencyjną Rady Miasta. **Jest to argument**

zasadniczy, który determinuje postrzeganie tej Uchwały jedynie jako wewnętrzny akt prawny gminy, nie mający żadnego przełożenia na jakiegokolwiek stosunki z jakimkolwiek podmiotem, a w szczególności z jakimkolwiek podmiotem związanym z rekultywacją i zagospodarowaniem terenów po Zwałce. Otóż, po podjęciu ww. intencyjnej Uchwały Nr XXIV/109/92 (stanowiącej o wykupie/zamianie gruntów przez Miasto Marki) – aby uzyskać ona jakiegokolwiek charakter wykonawczy – powinno powstać i być obustronnie zawarta Umowa/Porozumienie pomiędzy Miastem Marki a Skarżącym (MPO), która precyzyjnie regulowałaby m.in.:

- jakie działki (numery, obręby, powierzchnie) miały podlegać wykupowi/zamianie,
- dlaczego Miasto Marki miało wykupywać/zamieniać działki,
- dlaczego Miasto Marki miało przejąć ten obowiązek (wykupu/zamiany gruntów) od Warszawy/MPO – gdyż z mocy prawa jest to obowiązek Skarżącego (MPO),
- co Miasto Marki miało otrzymać od Skarżącego (MPO) w zamian za przejęcie od niego obowiązku wykupu/zamiany gruntów,
- na których działkach znajduje się składowisko, a na których działkach teren poza nim (ale teren również podlegający rekultywacji),
- co dalej Miasto Marki miałoby uczynić z wykupionymi/zamienionymi działkami,
- jaki miał być harmonogram (kolejność i terminarz) wykupu/zamiany działek przez Marki tak, aby potencjalnie nie blokować MPO możliwości realizacji rekultywacji,
- sposób i forma przekazania wykupionych/zamienionych przez Miasto Marki działek na rzecz MPO w celu prowadzenia przez nie prac rekultywacyjnych – tak aby MPO posiadało prawo do gruntu zgodnie z Decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji nr 192/92 (pismo znak A/7332/15/92) z dnia 07.05.1992 r.

Należy jasno stwierdzić, że nigdy żadna Umowa/Porozumienie nie powstała w związku z ww. Uchwałą, a nawet nie ma żadnych dowodów na to aby kiedykolwiek podejmowano prace aby taka Umowę/Porozumienie opracowywano – a tym bardziej nigdy taka Umowa/Porozumienie nie była zawarta. W konsekwencji brak jakiegokolwiek Umów/Porozumień wynikających z podjęcia przez Radę Miejską Miasta Marki Uchwały Nr XXIV/109/92 (stanowiącej o wykupie/zamianie gruntów przez Miasto Marki) – pomiędzy Miastem Marki a podmiotem realizującym rekultywację tj. Skarżącym (MPO) – oznacza brak jakiegokolwiek związku niniejszej Uchwały z możliwością realizacji rekultywacji przez Skarżącego (MPO), oraz brak jakiegokolwiek związku niniejszej Uchwały z interesem Skarżącego (MPO) jako wykonawcy rekultywacji. W związku z powyższym Uchylenie niniejszej Uchwały przez Radę Miasta Marki (co zaskarża Skarżący) nie narusza interesów Skarżącego (MPO) – a co więcej – nawet nie jest w stanie naruszyć interesów Skarżącego.

Miasto Marki nie miało i nie ma żadnych **zobowiązań** względem Skarżącego (MPO). Ani przywołana przez Skarżącego notatka służbowa ani Uchwała Nr XXIV/109/92 nie stanowiły żadnych **zobowiązań** Miasta Marki względem Skarżącego – w związku z czym nie mogą być uważane za jakiegokolwiek **zobowiązanie** względem Skarżącego (MPO). Co więcej, nawet gdyby Miasto Marki zrealizowało Uchwałę Nr XXIV/109/92 (stanowiącą o wykupie/zamianie gruntów przez Miasto Marki), to w żaden sposób nie rozwiązałoby problemu Skarżącego (MPO) polegającego na braku dysponowania przez niego gruntami (lub prawem do gruntów) na cele realizacji rekultywacji dawnego składowiska odpadów w Markach, ponieważ to nie MPO byłoby dysponentem tych gruntów.

Skarżący (MPO) wskazał w swojej skardze rzekome naruszenie Art. 18. Ust. 2 pkt. 9) lit. a). w związku z Art. 101a ust. 1. przez uzasadnienie do zaskarżonej Uchwały. Skarżący (MPO) ograniczył się jednak jedynie do użycia lakonicznych sformułowań o rzekomych nieczytelnych motywach wskazanych w zaskarżanym Uzasadnieniu (pomimo niezwykle merytorycznego i czytelnego Uzasadnienia jakie znajduje się w zaskarżonej Uchwale), o rzekomych ustaleniach sprzecznych ze stanem faktycznym (nie precyzując w ogóle, ani nie wykazując tych sprzeczności). Otóż żadne z przytoczonych „argumentów” nie odnosi się w żaden sposób do przywołanej podstawy prawnej, której zapisy mają być rzekomo naruszone przez zaskarżoną Uchwałę oraz jej Uzasadnienie – a co za tym idzie – zastosowana przez Skarżącego (MPO) „argumentacja” nie ma żadnego związku z przywołaną przez Skarżącego podstawą prawną.

Dla poparcia niniejszego Stanowiska Rady Miasta Marki, w celu wykazania niezasadności skargi MPO, należy jako dowód w sprawie **załączyć Uzasadnienie do Uchwały nr LXXII/738/2023 Rady Miasta Marki z dnia 30.08.2023 r. Zapoznanie się organów wymiaru sprawiedliwości z treścią tego Uzasadnienia wydaje się niezbędne do prawidłowego rozpoznania sprawy.**

Ponadto Skarżący wskazał w swojej skardze cyt.: „MPO działało w sposób zgodny z zobowiązaniami podjętymi przez Gminę Marki (...)”. Otóż twierdzenie to jest logicznie sprzeczne. MPO nie może działać zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez Gminę Marki, ponieważ zobowiązania Gminy Marki są zobowiązaniami nikogo innego jak tylko Gminy Marki – zatem nie mogą one stanowić zobowiązań dla MPO ani dla żadnych innych podmiotów. Zatem jakiegokolwiek twierdzenia Skarżącego (MPO) popierane tą nielogiczną tezą są z góry fałszywe.

Reasumując, argumentacja podnoszona przez Skarżącego (MPO) nie zasługuje na uwzględnienie. MPO nie posiada legitymacji do złożenia niniejszej skargi z uwagi na fakt, iż brak jest po jego stronie interesu prawnego do jej złożenia. Po wtóre, kwestionowana uchwała nie została podjęta z naruszeniem prawa. Po trzecie, nie istnieje żadne zobowiązanie po stronie Organu (Miasto Marki) do wykupu/zamiany nieruchomości.

Załączniki:

- 1) Skarga Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m.st. Warszawie sp. z o.o. wraz z załącznikami w postaci:
 - * Kopii notatki ze spotkania z dnia 27.05.1992
 - * Informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców.
- 2) Odpis odpowiedzi na skargę.
- 3) Uchwała Rady Miasta Marki z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr LXXII/738/2023 w sprawie uchylenia uchwały nr XXIV/109/92 Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r. (wraz z Protokołem z głosowania).
- 4) Uzasadnienie do Uchwały Rady Miasta Marki z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr LXXII/738/2023 w sprawie uchylenia uchwały nr XXIV/109/92 Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r.
- 5) Uchwały nr XXIV/109/92 Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r.
- 6) Zaświadczenie o wyborze Burmistrza.

Uzasadnienie

W związku z wniesieniem przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie sp. z o.o. skargi na uchwałę Rady Miasta Marki z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr LXXII/738/2023 w sprawie uchylecia uchwały Rady Miejskiej Miasta Marki z dnia 18 sierpnia 1992 r. nr XXIV/109/92, koniecznym jest jej przekazanie wraz z aktami sprawy i odpowiedzią do właściwego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co niniejsza uchwała czyni.